

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	6.Kf.700.336/2025/4.
A felperes:	felperes1 (felperes címe)
A felperes képviselője:	felperes képviselője (eljáró képviselő: felperesi jogtanácsos kamaraai jogtanácsos; felperesi képviselő címe)
Az alperes:	alperes1 (alperes címe)
Az alperes képviselője:	alperesi jogtanácsos kamaraai jogtanácsos
A per tárgya:	közfoglálati jogviszonyból származó megbízási díjjal kapcsolatos közfoglátási jogvita elbírálása
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (8. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Veszprémi Törvényszék 5.K.700.127/2025/7. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 20.000 (húszezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a 2022. szeptember 1. és 2024. december 31. napjai közötti időszakban (a továbbiakban: perbeli időszak) az alperes szolgálati hely állományában körzeti megbízottként teljesített szolgálatot; működési körzete település1, település2, település3 és település4 települések voltak. Az alperes több működési körzet összevonásával a szolgálati hely2 illetékességi területén körzeti megbízotti csoportot hozott létre.

[2] A felperes a perbeli időszakban a beosztásához nem tartozóan, illetve a körzeti megbízotti működési körzetén kívül is rendszeresen ellátott járőri feladatokat, járőrszolgálatot és egyéb szolgálat feladatokat (TIK küldéseket, elővezetést, átkísérést és előállított őrzéseket, kísérorőri beosztás feladatait, rendezvénybiztostást, csapatszolgálatot). A felperes 2024. október 15. napján, október 14-i keltezéssel szolgálati panaszt terjesztett elő, melyben 2022. szeptember 1-jétől kérte megbízási díj és késedelmi kamata megfizetését, amit az alperes vezetője a 2025. január 20. napján meghozott 20000-260/17/2024. szp. számú határozatával megalapozatlanságra hivatkozással elutasított.

A kereset és a védírat

[3] A felperes keresetében a perbeli időszakra 811.664 forint megbízási díj és annak 2023. december 6. napjától számított késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest. A megbízási díj mértékét a rendvédelmi illetményalap 75%-ában határozta meg; keresete jogalapjaként a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés a), b) és c) pontját és (5) bekezdését jelölte meg. Állította, hogy az érvényesített időszakban minden egyes hónapban rendszeresen végzett szolgálati beosztásához nem tartozó feladatokat.

[4] Az alperes védíratában a kereset elutasítását kérte, vitatva annak jogalapját és összecszerűségét.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[5] Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 811.664 forint megbízási díjat és annak 2023. december 6. napjától számított törvényes mértékű késedelmi kamatát. Ítéletének jogalapját a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjára és (2)-(6) bekezdésére, a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2015. BM

rendelet) 2. mellékletére, a rendőrség szolgálati szabályzatáról rendelkező 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: szolgálati szabályzat) 26. § (1) bekezdésére, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről 31/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 31/2015. BM rendelet) 35. § (4) bekezdésére, a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB Szabályzat) 1.c) és d) pontjára, a 2., 21., 22., 24. és 25. és 31. pontjaira, valamint a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III. 24.) ORFK utasítás (a továbbiakban: Járőrszabályzat) 1.1., 3.4., 6. és 10. pontjára alapította.

[6] Előjáróban rögzítette, hogy az alperes a szolgálati panaszt elutasító határozatot 2025. január 20. napján hozta, és figyelemmel arra, hogy a szolgálati panaszban a felperes az igényelt időszak záró idejét nem jelölte meg, a szolgálati panaszt elutasító határozat keltéig kell elbírálnak tekinteni a szolgálati panaszt, ezért a felperes a keresetben helytállóan terjesztette elő 2024. december 31-ig az igényét. Rámutatott arra is, hogy a felperes a keresetében nevesített Hszt. 71.§ (1) bekezdés a) és b) pont szerinti feltételek fennállását nem bizonyította, és az iratok alapján nem volt megállapítható, hogy a felperes mely szolgálata teljesítésével látott el ideiglenesen megüresedett vagy betöltetlen szolgálati beosztást, mikor helyettesített a szolgálat ellátásában tartósan akadályozott személyt; ezért a felperes keresetét a Hszt. 71.§ (1) bekezdés c) pont alapján vizsgálta.

[7] A csatolt iratok és a felek nyilatkozatai alapján megállapította, hogy az alperes a felperes által csatolt tevékenységi kimutatást nem vitatta és az alperes a felperest a körzeti megbízotti feladatai ellátása alól nem is mentesítette. A felperes a járőri és egyéb szolgálati feladatait az eredeti szolgálati beosztása mellett látta el rendszeresen, havi 15-21 szolgálatban, amiből a működési körzetén kívül havi 13-19 szolgálatot teljesített, a Letenyi Rendőrkapitánysághoz tartozó 27 községben; havi egy alkalommal pedig rendezvénybiztosítást látott el. A felperes a körzeti megbízotti működési körzetén kívüli és a csoport működési körzetén kívüli, szolgálati beosztásához nem tartozó feladatokat nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen, huzamosabb ideig, napi rendszerességgel látta el. Mindez a felperesnek a körzeti megbízotti feladatai mellett tartalmában és mennyiségében is többletfeladatot jelentett. Az alperes a felperest a körzeti megbízotti működési körzetéből nem a KMB Szabályzat 21. pontjában meghatározott szerint nem eseti jelleggel vonta el és az elvonás nem felelt meg a KMB Szabályzat 22. pontjának sem.

[8] Fentiek alapján megállapította, hogy a felperes Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjára alapított igénye a havi szinten, rendszeresen ellátott járőri, illetve a szolgálati beosztásához nem tartozó egyéb feladatokra tekintettel a teljes perbeli időszak vonatkozásában megalapozott. Az ellátott többletfeladat mennyisége, rendszeressége, folyamatossága pedig Hszt. 71.§ (5) bekezdésében foglaltakra figyelemmel az illetményalap 75%-ában meghatározott megbízási díj arányos ellentételezését jelenti.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[9] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a kereset elutasítását kérte. Az ítélet jogalapját vitatta és arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság a tényállás tisztázása során téves következtetéseket vont le és helytelen jogkövetkeztetésekre jutott, mellyel megsértette a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontját, 71. § (3) és (5) bekezdését, 102.§ (1) bekezdés b) alpontját, 163.§ (1) bekezdését, a 267.§ (1) bekezdését, valamint a KMB Szabályzat 2. pont b) és c) alpontját és 44. pontját. Sérelmezte azt is, hogy az elsőfokú bíróság a felperes megbízási díjra való jogosultságát 2024. december 31. napjáig állapította meg, mivel a szolgálati panasz benyújtásakor, azaz 2024. október 15-én csak a 2024. október 5-ig fizetendő, 2024. szeptember havi illetményre történt munkáltatói intézkedés, ezért a szolgálati panasszal érintett időszaknak is csak a 2022. szeptember 1. és a 2024. szeptember 30. közötti időszak tekinthető a Hszt. 163.§ (1) bekezdésére és a 267. §-ára figyelemmel.

[10] Álláspontja szerint téves az a bírósági jogértelmezés, hogy felperes járőrszolgálatot látott el eredeti szolgálati beosztása mellett, amely többletszolgálatnak minősül és többletdíjazásra jogosítja. Tévesnek tartotta a törvényszék megállapítását, hogy alperes a KMB Szabályzat 22. pontjával ellentétesen járt el, mivel e normaszöveg 2022. augusztus 12. napjától hatályon kívül helyezésre került. Érvelése szerint a KMB Szabályzat 2022. augusztus 12-i módosítása területileg és tartalmilag is átkeretezte a körzeti megbízotti feladatokat. Ez alapján a körzeti megbízott feladatellátása nem korlátozódhat a működési körzetére, hiszen a KMB szabályzat 2. pont b) és c) alpontja szerinti feladatok ellátására a rendőrkapitányság egész illetékességi területén köteles, ezért az elsőfokú bíróság tévesen értékelte ítéletében a megbízási díjat megalapozó körülmények körében a működési körzeten kívüli feladatellátást.

[11] Nem osztotta az elsőfokú ítélet [32] bekezdését, hogy kizárólag a járőr beosztáshoz tartozó feladat volna a közterületek és nyilvános helyek ellenőrzése. A KMB Szabályzat 2. pont b) alpontja szerinti rendőri jelenlét biztosítása, illetve a c) alpont szerinti helyi bűnmegelőzési, bűnüldözési és rendészeti feladatok, a jogsértések megelőzése, felderítése és az azokra történő reagálás ugyanis nem hajtható végre a közterületek és nyilvános helyek ellenőrzése nélkül, amely feladatokat a KMB Szabályzat 44. pontja alapján a Járőrszabályzat szerint kell végrehajtani. Arra is kitért, hogy a járőrözés egy gyűjtő megnevezés, amelynek végrehajtása a körzeti megbízott alapvető feladata, mivel annak keretében kerülhet sor a körzeti megbízotti tevékenységéhez kapcsolódó rendőri jelenlét biztosítására, bűnmegelőzési, bűnüldözési és rendészeti feladatok folyamatos ellátására, a jogsértések megelőzésére, felderítésére és az azokra történő reagálásra. Mindezek alapján álláspontja szerint a felperes a 2022.09.01-től 2023. 01. 31-ig terjedő időre nem jogosult a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) alpontja szerint megbízási díjra, mivel a beosztásához tartozó kötelező feladatait hajtotta végre, nem más beosztáshoz tartozó feladatokat. Kifejtette, hogy a felperes által ellátott járőrözési feladatok nem tartoznak a KMB Szabályzat 25. pontja körébe, a KMB Szabályzat 21. pont e) alpontja szerint a körzeti megbízott a rendőrkapitányság illetékességi területéről eseti jelleggel csapatszolgálati tevékenység végrehajtása esetén elvonható, valamint a KMB Szabályzat 26. pontja alapján ideiglenesen csapatszolgálati századba beosztatható. Állította, hogy a tevékenységi kimutatásában feltüntetett bűnügyi feladatokat a felperes a KMB Szabályzat 65. pontja alapján végezte, a közterületi szolgálat keretében végrehajtott közlekedésrendészeti ellenőrzési feladatokat pedig a KMB Szabályzat 54. pontja alapján látta el. A munkavégzésének helye a Nagykanizsai Rendőrkapitányság illetékességi területe, mivel a körzeti megbízotti feladatai mellett a rendőrkapitányság illetékességi területére is kiterjedő

kötelező feladatai is vannak. Az alperes a KMB Szabályzat 37. pontjának megfelelően szervezte a felperes szolgálatát.

[12] Hivatkozott ezen túl a Hszt. 2023. február 1-től hatályos módosítására, melynek 71. § (1) bekezdés c) alpontja, valamint a (3) és (5) bekezdéseinek együttes értelmezése kapcsán vitatta az elsőfokú ítélet [39] bekezdését, illetve az elsőfokú bíróság azon megállapításait, hogy a felperes a beosztásához nem tartozó, járőri feladatokat látott volna el rendszeresen, nem eseti jelleggel. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság téves jogértelmezésre jutott, mert a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) alpontja szerint a hivatásos állomány tagja a rendes szolgálati idejében, ellentételezés nélkül köteles végrehajtani a szolgálati beosztásából eredő és szolgálati beosztásához nem tartozó, de végzettsége, képzettsége alapján a foglalkoztató szervezeti egység feladatkörébe tartozó, számára meghatározott szolgálati feladatokat.

[13] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és másodfokú perköltsége megállapítását kérte. Utalt arra, hogy a KMB Szabályzat módosítása és a Hszt. módosítás az ítélet jogalapját nem érinti, azt a bírósági gyakorlat már eldöntötte.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és jogi indokai

[14] Az alperes fellebbezése nem alapos.

[15] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a releváns jogszabályi rendelkezéseket részben helyesen hívta fel, azok megfelelő alkalmazásával megalapozottan és jogszerűen kötelezte az alperest megbízási díj fizetésére, amelynek mértékét és összegét is megfelelő módon állapította meg, azonban – habár a napi rendszerességű, folyamatos többletfeladatellátásra hivatkozott - , külön nem nevesítette indoklásában az időközben történt jogszabályi változásokat, ezért ítéletét – az indokolás kiegészítésével – az alábbiak szerint hagyta helyben.

[16] Az ítéltábla a másodfokú eljárás terjedelme vizsgálatakor figyelembe vette, hogy az alperes a jogvita elbírálásának alapjául szolgáló tényállást nem vitatta, a marasztalási összeg mértékét és az arra vonatkozó bírói mérlegelést nem támadta, eljárásjogi jogszabálysértést nem jelölt, kizárólag az ítélet - jogalapra vonatkozó - anyagi jogi álláspontjának felülbírálatát kérte a másodfokú bíróságtól. Az ítéltábla ezért a jogalap körében az alperes fellebbezését kizárólag az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás és bizonyítékértékelés mellett vizsgálhatta.

[17] A másodfokú bíróság figyelemmel volt arra is, hogy az egyes ORFK utasítások (KMB Szabályzat, Járőrszabályzat) szolgálati viszonyra vonatkozó szabályok, ám nem jogszabályok, azoknak a fellebbezésben felsorolt pontjai megsértésére történő hivatkozás önmagában a fellebbezésre nem adott alapot (Kp. 99. § (1) bekezdés). Ekként a jogorvoslati eljárás szabta keretek között a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjának és (5) bekezdésének megfelelő alkalmazásával, a Kúria e tárgykörben hozott határozatainak figyelembevételével megalapozottan és jogszerűen kötelezte az alperest a kereseti kérelemben megjelölt összegű megbízási díj megfizetésére. Döntésével a másodfokú bíróság egyetértett, a fellebbezésben foglaltakra figyelemmel az alábbiakat emeli ki.

[18] Az ítéltábla elsőként arra mutat rá, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének indoklásában külön nem emelte ki, hogy a perbeli időszakra figyelemmel 2022. augusztus 12. napján hatályba lépett a KMB Szabályzat – több rendelkezést is érintő – módosítása, továbbá ezt meghaladóan 2023. február 1-jei hatállyal a Hszt. 71. § (3) bekezdésének szövege is változott, ugyanakkor az ítélet indoklása megfelelt az adott időszakot érintő hatályos rendelkezéseknek, így ez a felperesi kereset érdemi elbírálására nem hatott ki. Helytálló volt az alperes azon észrevétele, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének [35] bekezdésében helytelenül hivatkozott a KMB Szabályzat 22. pontjára, ami 2022. augusztus 12. napjától már hatálytalan, ez azonban az ítéletet nem tette jogszabálysértővé, a felperesi kereset érdemi elbírálására szintén nem hatott ki.

[19] A peradatok szerint a felperes 2024. október 15-én terjesztette elő szolgálati panaszát, melyben 2022. szeptember 1-től kérte az illetménykülönbözet megfizetését, az igényérvényesítés végső időpontját nem határozta meg. A peres iratokból megállapítható az is, hogy az alperes vezetője a szolgálati panaszt a 2025. január 20. napján meghozott (kiadmányozott) határozatával bírálta el. A Kúria Kfv.VII.38.014/2020/6. számú határozatában (BHGY - K-KJ-2021-265), valamint a Kf.45.197/202/4. számú határozatában (BHGY - K-KJ-2022-900) is kifejtette, hogy a Kp. 85. § (2) bekezdése alapján a bíróság a közigazgatási tevékenység jogszerűségét - ha törvény eltérően nem rendelkezik - megvalósításának időpontjában fennálló tények alapján vizsgálja. Erre figyelemmel - eltérő törvényi rendelkezés hiányában - a bíróságnak a szolgálati panaszt elutasító határozat jogszerűségét a határozat meghozatala időpontjában fennálló tények alapján kell vizsgálnia, és a határozat jogszerűsége vagy éppen jogellenessége megítélésénél nem a szolgálati panasz, vagy a keresetlevél benyújtásának az időpontja az irányadó. Az, hogy a felperes az igényérvényesítés végső időpontját a szolgálati panaszában nem határozta meg, azt jelenti, hogy az alperesnek határozatában a határozat meghozatala időpontjáig kellett állást foglalnia a szolgálati panasz tárgyában, és a felperes is csak ezen időpontig terjedő időre terjeszthet elő jogszerűen keresetet a bíróságnál. Erre tekintettel a felperes az alperesi határozat meghozatalának időpontjára figyelemmel jogszerűen terjesztette elő kereseti követelését a 2024. december 31-ig terjedő időszakra. A felperes a kereseti kérelmében a szolgálati panaszában benyújtott igényén nem terjeszkedett túl.

[20] A felek közötti jogvita alapvető kérdését a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt feltételek teljesülése jelentette, mivel az alperes álláspontja szerint a felperes által ellátott feladatok a felperes beosztásának részét képezték, azok többletfeladat jellege nem nyert alátámasztást. A felek eltérő jogértelmezéséből fakadó vitás kérdések értelmezését azonban a Kúria már elvégezte, amit a Fővárosi Ítéltábla is irányadónak tekintett, attól eltérni nem kívánt.

[21] A kiforrott bírói gyakorlat szerint a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjára alapított igény esetében a szolgálati beosztáson kívüli tevékenységnek van jelentősége (Kúria Kfv.VII.37.642/2020/5. - BHGY K-KJ-2020-465). A jogszabályi rendelkezésben meghatározott kritériumok konjunktívak, ebből következően a felperest akkor illeti meg a megbízási díj, ha nem a kinevezési beosztáshoz tartozó feladatkört lát el többletfeladatként. Ezzel összefüggésben nem azon van a hangsúly, hogy a többletfeladat okozott-e többletterhelést, hanem azon, hogy a feladat a kinevezés szerinti beosztáshoz tartozónak tekinthető-e. Amennyiben a rendszeresen elvégzett további tevékenység nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz, az mindenképpen többletfeladatnak minősül (Kf.VII.39.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3. - BHGY K-KJ-2021-680, Kf.VII.45.117/2022/4. - BHGY K-KJ-2022-1176; Kf.III.45.110/2022/4. - BHGY K-KJ-2022-1226), amelyért megbízási díj jár.

[22] Az állománytáblában rendszeresített beosztásokhoz tartozó feladatokat a munkáltató a munkaköri leírásban egyoldalú utasításával rögzítheti; a munkaköri feladatok meghatározása azonban a munkáltató részéről nem lehet önkényes, csak az állománytáblában rendszeresített beosztás keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni. Márpedig az alperesnél a felperes körzeti megbízotti beosztása az állománytáblában rendszeresített, egyúttal a kinevezésében rögzített szolgálati beosztás, ily módon munkakörének kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség. A rendvédelmi szerveknél, így az alperesnél ellátandó beosztások kógenssek, azok szervezeti hierarchiája, besorolása jogilag rendezett; a KMB Szabályzat, valamint a Járőrszabályzat rendelkezéseiből is egyértelműen következik, hogy a körzeti megbízotti feladatok és a járőr feladatok ellátása elválík egymástól.

[23] A Kúria a Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontja értelmezése során a hasonló tényállású ügyekben több határozatában (Mfv.I.10.751/2016/4. – BHGY K-MJ-2017-1, Kf.III.45.090/2021/4. – BHGY K-KJ-2022-752) kifejtette, hogy a hivatásos állomány arra alkalmas tagja átmenetileg megbízható a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával többletfeladatként. Erre figyelemmel az alperes jogszerűen utasíthatta a felperest olyan feladatok elvégzésére, melyek a képzettségéhez, végzettségéhez, szakmai tapasztalatához kapcsolódtak és ahhoz igazodtak. Ugyanakkor hangsúlyozandó: az alperesnek az a joga, hogy a felperest a körzeti megbízotti beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére utasíthatja, nem sértheti a felperes kinevezése szerinti beosztását, továbbá az utasítás teljesítése esetén az érintett ellenszolgáltatásra való jogosultságát. Ha a felperes a megbízást az eredeti szolgálati beosztásának ellátása mellett végzi, a többletszolgálatért díjazásra jogosult [Hszt. 71. § (5) bekezdés].

[24] A Fővárosi Ítéltábla a körzeti megbízott és a járőr beosztás elhatárolása, különbözősége körében – még a KMB Szabályzat és a Hszt. korábbi szövege alapján kidolgozott – bírói joggyakorlattal, annak változatlan alkalmazhatóságával egyetértett (Kúria Kf.VII.39.549/2021/4., Kf.VII.40.550/2021/4., Kf.VII.40.556/2021/4., Kf.VII.45.018/2021/4., Kf.III.45.083/2021/4.). A Hszt. és a 30/2015. BM rendelet szabályozásának sérelme nélkül nem lehet olyan értelmezésre jutni, miszerint a körzeti megbízotti beosztás a járőri beosztás majdnem valamennyi feladatát magában foglalja, hiszen az a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Jat.) 24. § (1) bekezdésébe ütközne, vagyis a korábbi következetes jogértelmezésen a KMB Szabályzat 2022. augusztus 12. napjától hatályos módosítása sem változtatott.

[25] Az alperes a fellebbezésében alaptalanul hivatkozott arra, hogy a KMB Szabályzat 2022. augusztus 12. napjától hatályos módosított rendelkezései a felperes igényét nem alapozzák meg. A Fővárosi Ítéltábla a 2.Kf.700.459/2023/4., 3.Kf.700.482/2023/5., 5.Kf.700.543/2023/4. számú döntéseivel összhangban az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan vonta le azt a következtetést, hogy amennyiben a bíróság a KMB Szabályzat módosításának olyan értelmezést tulajdonítana, hogy a körzeti megbízotti beosztás magában foglalja a járőri beosztás majdnem valamennyi feladatát, úgy sérülnének a 30/2015. BM rendelet szolgálati beosztásra vonatkozó szabályai, ezzel együtt a Hszt.-nek a besorolásra (114-119. §), valamint az illetmény meghatározására (154-162. §) kialakított kógens rendelkezései, melyek a szolgálati beosztáshoz kötöttek. Ezzel teljesen kiüresedne a körzeti megbízotti beosztás tényleges és lényeges tartalma, amely elsősorban a KMB Szabályzat 2. pont a) alpontja szerinti területen az ott meghatározott feladatok ellátása. A KMB Szabályzat módosítása tulajdonképpen azonosíthatatlanná tette a körzeti megbízott beosztásához esetlegesen hozzátartozó, korábban megbízási díj megfizetése nélkül teljesítendő járőri, járőrszolgálati részfeladatokat is; egyben a 15. pontban egyértelművé tette, hogy a járőri többletfeladatok ellátásának vizsgálatában a körzeti megbízotti csoport körzetnek semmiféle szerepe nincs, a csoportkörzet funkciója csak a 2. pont a) pont szerinti feladatok tekintetében értelmezhető. Mindennek tükrében - a Hszt. és a 30/2015. BM rendelet szabályozásának sérelme nélkül - nem lehet olyan értelmezésre jutni, hogy a körzeti megbízotti beosztás magában foglalná a járőri beosztás majdnem valamennyi feladatát.

[26] A fentiek figyelembevételével az elsőfokú bíróság okszerűen jutott arra a következtetésre, hogy a felperes által végzett járőrszolgálati és egyéb feladatok, mint a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok, nem tartoztak a felperes kinevezés szerinti beosztásához. Az alperes által nem vitatott feladatkimutatás szerint az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan rögzítette, hogy a felperes minden hónapban több alkalommal teljesített többletfeladatokat, főként járőrszolgálatot, a körzeti megbízott működési és csoportműködési körén kívül nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen, amelyre nem adott jogalapot a KMB Szabályzat 2022. augusztus 12-től módosított 2. pontja sem, mert ezek a feladatok nem a felperes kinevezés szerinti beosztásához tartozó feladatok. E körben pedig továbbra is érvényes, hogy amennyiben a hivatásos szolgálati viszonyban álló hosszabb időn át a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, többletdíjazásra jogosult (Mfv.II.10.304/2017/15., Kf.VII.39.523/2021/4., Kf.VII.39.525/2021/3., Mfv.I.10.751/2016/4.).

[27] Az alperes fellebbezésben kifejtett azon érvelése, miszerint a közrendvédelmi járőrszolgálat olyan szolgálati forma, amely több szolgálati beosztásnak – így a körzeti megbízotti beosztásnak – is részét képezi, az elsőfokú ítélet helytálló megállapításainak megdöntésére nem volt alkalmas. A KMB Szabályzat 2. pontja szerint a körzeti megbízotti szolgálat is egy szolgálati forma, amelyhez a 30/2015. BM rendelet külön szolgálati beosztást rendel, ugyanígy a járőrszolgálat is egy olyan szolgálati forma, amelyhez – a 30/2015. BM rendelet alapján – külön szolgálati beosztások tartoznak.

[28] A másodfokú bíróság a jogalap körében nem értett egyet a 2023. február 1. napjától hatályos Hszt. 71. § (3) bekezdésére vonatkozóan kifejtett fellebbezési érveléssel sem. E szabály alapján a hivatásos állomány tagja akkor jogosult megbízási díjra, ha a 71.§ (1) bekezdés c) pontja szerinti többletfeladat ellátásával jelentős többletmunkát végez, és a szolgálati beosztáshoz nem tartozó feladatkörrel való megbízási nem eseti jellegű. Az ítéltábla hangsúlyozza, hogy a többletfeladat ellátása kapcsán a nem eseti jelleg vizsgálata a Hszt. módosítást megelőzően is követelmény volt (azt a bírói gyakorlat egyértelműen kialakította), ugyanakkor vitán felül áll, hogy – többletfeladat ellátása esetén – a jelentős többletmunka végzése külön vizsgálandó, konjunktív tényállási elemnek minősül. Ugyanakkor a módosított jogszabály nem tartalmaz előírást arra, hogy a jelentős többletfeladatnak a módosítást megelőző időszakhoz képest viszonyítva kell fennállnia; ennél fogva a bíróságnak azt kellett vizsgálnia, hogy az elvégzett többletfeladatok jelentősnek minősülnek-e.

[29] A Fővárosi Ítéltábla már több döntésében is állást foglalt abban, hogy a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjának 2023. február 1. napi hatályú módosítása a hivatásos állomány tagját általános jelleggel a megbízási díjra való jogosultságból nem zárja ki, ezen értelmezéssel a megbízási díj jogintézménye [a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja, valamint (3) bekezdése] mint speciális szabály, kiüresedne (Fővárosi Ítéltábla 5.Kf.700.375/2024/4.). A Hszt. 2023. február 1. napjával bekövetkezett módosítását követően a jogalkotó a megbízási díj jogintézményét megtartotta, azt a Hszt. 71. §-ában – a X. fejezetben meghatározott, a szolgálat teljesítésére vonatkozó rendelkezésektől – elkülönítetten továbbra is szabályozni kívánta akként, hogy az általánoshoz képest eltérő, a korábbiakhoz viszonyítva szigorúbb feltételek szerinti elbírálást írt elő.

[30] A Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjának ezért csak olyan értelmezése lehet helyes, amely a 71. § (1) bekezdés c) pontja alkalmazásának is teret enged; ellenkező esetben a hivatásos állományú ellenszolgáltatás nélkül, lényegében korlátozásoktól mentesen a beosztásához nem tartozó feladat ellátására megbízhatóvá válna. A Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában és (3) bekezdésében meghatározott többletfeltétellel válik el a megbízási díj az általános szabályozástól; e speciális juttatás megfizetésére vonatkozó jogalkotói szándék a Hszt. 71. §-án keresztül érvényesül, ami abban ragadható meg, hogy habár a hivatásos szolgálati jogviszony különleges közszolgálati jogviszony, azonban a rendszeresen előforduló, jelentős többletmunka ellátásáért a hivatásos állomány tagjai is ellenszolgáltatásban kell, hogy részesüljenek.

[31] Az alperes által nem vitatott feladatkimutatásból egyértelműen megállapítható, hogy a felperes nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen, lényegében minden szolgáltatásban végzett többlettevékenységet. A többletfeladatok e gyakorisága azok jelentős mértékét, az alperes által a fellebbezésben nem cáfolt jelentős többletterhelést alátámasztja. Erre tekintettel a Hszt. 71. § (3) bekezdésének 2023. február 1. napjával történt módosítása a kereset jogalapját a második perbeli időszakra nézve sem döntötte meg, az elsőfokú bíróság jogszerűen határozott a kereseti kérelem alaposágáról a Hszt. módosításával érintett időszak tekintetében is.

[32] Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a Kp. 109. § (1) bekezdése alkalmazásával az elsőfokú bíróság ítéletét az indoklás fenti kiegészítésével hagyta helyben.

[33] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése értelmében kötelezte a pervesztes alperest a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, annak mértékét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2. § (3) bekezdés a) pontjára, 3. § (1) bekezdés a) pontjára és (4) bekezdésére figyelemmel állapította meg, melynek során a pertárgy értékére, az ügy bonyolultságára, a felperes által benyújtott fellebbezési ellenkérelem elkészítésének munka- és időigényére, valamint a tárgyaláson kívüli elbírálásra tekintettel annak figyelembevételével állapította meg, hogy a másodfokú bíróság a felperes által megjelölnél magasabb perköltséget nem állapíthatott meg.

[34] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdésében és 46. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű (64.933 forint) fellebbezési illeték az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában biztosított teljes személyes illetékmentessége folytán a Pp. 102. § (1) és (6) bekezdései értelmében az állam terhén marad.

[35] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó Kp. 77. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[36] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2026. február 11.

dr. Drávecz Margit Gyöngyvér s.k.
s.k.

a tanács elnöke

dr. Tóth László s.k.

előadó bíró

dr. Stumpf-Rádai Ágota

bíró